

ת"פ (ראשון לציון) 14011-05-24 - מדינת ישראל נ' יוסף לוי

ת"פ (ראשון לציון) 14011-05-24 - מדינת ישראל נ' יוסף לוי שלום ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 14011-05-24

מדינת ישראל

נ ג ד

יוסף לוי (עוצר)

בית משפט השלום בראשון-לציון

[09.10.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוה

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גנבה, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק העונשין וכן גנבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום, ביום 14.4.2024 בשעה 04:56 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם באמצעות רכב קיה שבבעלותו (להלן: "הרכב") למסעדת "ביר גרדן" בראשון לציון (להלן: "המקום").

בנסיבות אלו, התפרץ הנאשם למקום בדרך שאינה ידועה למאשימה, כשברטומו לום ופטיש, ועקר את הכספת שהייתה במחסן המקום (להלן: "הכספת").

בהמשך ל事后, יצא הנאשם מהמקום כאשר הכספת ברשותו, הניחה על שולחן סמוך וניגש לרכב. אז הינו הנאשם את הרכב, קירב אליו למקום, העmis את הכספת בתא המטען ועזב את המקום כשהכספת ברשותו.

הסדר הטיעון וטייעוני הצדדים לעונש בהמשך ל事后 גישור שהתנהל בין הצדדים, הודיעו הצדדים על הסדר במוגנותו הודה הנאשם בעבודות כתב האישום והורשע בעבירות המוחסנות לו. הוסכם בין הצדדים כי המאשימה תטען לעונש מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים, שיכלו את המאסר על תנאי בן 8 חודשים התלו ועומד נגד הנאשם בגין הפעלה וכן לעונשה נלוית, והגנה.

טען לעונש מאסר לתקופה של 12 חודשים, כולל הפעלת המאסר על תנאי.

עוד הוסכם בין הצדדים כי רכבו של הנאשם שנטפס על ידי המשטרה והתבקש חילוטו יוחזר לו, ואילו הסך של 14,000 ₪ שננתפסו ברשותו יחולטו לטובה אוצר המדינה, וכן כי הנאשם ישלם פיצוי לעסק בסך 10,000 ₪.

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לעונש לערכיהם החברתיים בהם פגע הנאשם במעשי, טענה כי מידת הפגיעה היא גבוהה בנסיבות המקירה וטענה כי עמדת הפסיקה היא להחמיר בעונשת מי שפגע ברכוש האחר. נוכח מכלול העובדות ולאור ההסדר אליו הגיעו הצדדים, עטרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש חולם בין 12 ל-24 חודשים מסר בפועל, לצד עונשה נלוית.

אשר לנסיבותו האשיות של הנאשם, טענה ב"כ המאשימה, כי הוא בחר בדרך חיים עברית, חוזר ומבצע עבירות רכוש, וזאת ביקשה ללמידה מהרישום הפלילי שלו הכולל 15 הרשעות קודומות,vrker שהרשעתו الأخيرة היא בעבירות דומות, בגין הוטל עליו מסר בפועל ממנו שוחרר בחודש יולי 2023, ולכך שהמסר על תנאי בן 8 חודשים שהוטל עליו בגין גזר דין לא הרתינו מלחזר על מעשו.

ב"כ המאשימה טענה כי בהגעה להסדר הטיעון עם הנאשם, התחשבה המאשינה בהודאת הנאשם שחשכה זמן שיפוטי, ועל אף שעבורי הפלילי מצדיק לטענתה העמדת עונשו ברף העליון של מתחם העונשה, עטרה להטיל עליו 18 חודשים מסר בפועל, ולהפעיל את המסар על תנאי בחופף ובמצטבר,vrker שיוותה עליו מסר בפועל למשך 24 חודשים, לצד מסר על תנאי, וכמוסכם בין הצדדים, לפסק פיצוי למוחלון בסך 10,000 ₪ ולחלהט סך של 14,000 ₪.

ב"כ הנאשם לא חלק על הערכים המוגנים שנפגו במקורה דן, התמקד בטענותיו בפסקה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות, וטען כי ריכבים אלו מצדיקים קביעת מתחם עונשה הנע בין 6 ל-12 חודשים מסר. בתמיכה לטענותיו הפנה ב"כ הנאשם להנחות ראש חטיבת הتبיעות שכותרתן "הכוונה שיקול הדעת הטבעית" בגיבוש מתחמי עונש חולם ועתירה עונשית" מיום 6.6.2022 (להלן: "ההנחות") לפיהן הتبיעות עתרו למתחם עונשה זה כאשר לא מתקיימות נסיבות מחמירות וטען כי אין במקורה דן כל נסיבות מחמירות, שכן הנאשם פעל לבדו, בשעת לילה, לא התקיים מרדף בעקבותיו, כתוב האישום לא מפרט כל רכוש שהוא בכיסתו ונגנבו ואין כל תחוכם מיוחד במעשיו של הנאשם או שימוש באמצעים מיוחדים.

כמו כן, ב"כ הנאשם הפנה לפסקה ממנה ביקש ללמידה כי המתחם לו טعن הוא המתחם שנקבע בעונשה הנוהגת. באשר לנסיבותו האשיות של הנאשם, ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם נשוי ואב לילדיה כבת חמיש שנים, והוא ואשתו מעוניינים להרחיב את המשפחה, והיו טרם מעצרו בטיפול פוריות. כן הפנה לעדויות אביו ואשתו של הנאשם, אשר העידו עדין אופי מטעם ההגנה, לאחר שחתכוו כי במהלך הנוכחות הוא לא ישוב על מעשו. זאת בפעם הראשונה, והגע להחלטה כי לאחר שחרורו ממסרו הנוכחי הוא לא ישוב על מעשו. בסיום טיעונו לעונש עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם 12 חודשים מסר בפועל, כולל הפעלת המסר על תנאי, לצד עונשה נלוית כפי שהוסכם עלייה בין הצדדים.

ה הנאשם בדבריו האחרון טרם גזר הדין, טען כי הוא מעוניין מאייד בטיפול, אך לא יכול לקבל טיפול כל עוד לא יגזר דין וכי הוא נחוש לטפל בעויתיו במהלך מסרו או לאחר שחרורו, מאחר שיש לו הרבה מה להפסיד - את יחסיו עם אשתו ואת הקשר עם ילדתו, אותה לא זכה לגדל עקב מסרו. הנאשם טען כי לא ישוב להסתבר בפלילים וביקש שתת בו אמון.

דין והכרעה

במישיו המתוירים בכתב האישום, התפרץ הנאשם לעסוק בכוונה לגנוב רכוש, תוך שהוא מצויד בכלי פריצה וганב מהעסק את הכספת שהייתה במקום.

כל העבירות בוצעו באותו מועד ובאותו הקשר. "שם מבחן "הקשר ההדוק" יותר מבחני העזר שנקבעו בפסקה על נסיבות המקירה (ראו לדוגמה: ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.2014) וע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (03.09.2015)), מוביל למסקנה כי יש לראות את כל העבירות כ"איורע אחד" ולקבוע מתוכם עונש אחד בגין, כפי שטענו גם באי כוח הצדדים.

הערכים החברתיים שנקבעו כתוצאה ממשי הנאשם הם זכות הקניין ושמירה על הרכוש, הגנה על מקום İşosko ומוקור פרנסתו של אדם, על תחותמת הביטחון של קורבן העבירות בפרט ושל הציבור בכלל. מידת הפגיעה בעריכים החברתיים המוגנים אינה ברף הגבהה, וזאת העובה שלמעט גנבת הכספת, לא נגרמו לעסק נזקים נוספים.

נסיבות ביצוע העבירות מלמדות כי מדובר בגנבה מתוכננת. הנאשם הגיע עם רכבו למקום, היה מצויד בכלי פריצה, חדר למיחס העסק, גנב ממנו את הכספת שהייתה מאוחסנת בו ביעילות ותועזה ונסע מהמקום.

לא ידוע מה המנייע שעמד בבסיס ביצוע העבירות, ولكن לא ניתן להניח כי בדומה למניע העומד בדרך כלל בסיס עבירות רכוש, כך גם הנאשם התפרץ לעסוק מתוך רצון להשיג כסף "קל". יש לציין כי במועד ביצוע העבירות עבר הנאשם ככליח, ולא נטען כי היה נתון בקושי כלכלי.

מהאחר שהמעשים בוצעו בשעת לילה מאוחרת, לצורך העובה שהנאים הסתייע ברכבו לצורך הובלת הכספת שבגנב והמלטות מהמקום, הקשו על אפשרות לcidtn. מדובר בעסק שאינו מאוכלס בשעות לילה מאוחרות, וכן הסיכון של היתקלות באנשים במקום בעת התפרצויות היה קטן.

הכספת לא הושבה לבעליה. ניתן לשער כי מעשיו של הנאשם גרמו לבעל העסוק מפח נפש, כאשר גילתה כי עסקו נפרץ ונגזל.

כן גורמות התפרצויות לבתי עסק לנזק עקיף לכלל הציבור, הנדרש לשאת בყיקור עלויות פרמיות הביטוח לכיסוי סיכון פריצה ורכישת אמצעי מגון וקרים.

לצורך קביעת מתחם הענישה עינתי בפסקה אליה הפנו באי כוח הצדדים וכן בפסקה נוספת, ראו לדוגמה: ע"ג (מח-ו-מ) 16-12-60874 קאשו נ' מדינת ישראל (12.6.2017).

קרואתי בעיון את ההחלטה שאליה הפנו הצדדים, חלקם במקרים חמורים יותר וחלקם במקרים קלים יותר, ואף את ההחלטה הרביה המוזכרת בהם, אולם על מנת שלא להאריך, לא מצאתי לנכון להתייחס בקשר הדיון לכל אחד ואחד מפסקיו הדיון ולערוך השוואה או הבחנה ביןם לבין מהקרה דן, אף שהקחתי אותם בחשבון לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

אשר לטענת ההגנה בעניין הנחיות והשפעתן על עתירת המאשימה, עיר כי בשים לב לתוכן ההסדר בין הצדדים, שככל התיחסות לעניין העתירה העונשית, אין להנחות אלו תוקף של ממש בענייננו. מעלה מן הזרור, עיר כי מדובר בהנחות מטעם התביעה המשפטית שאינן מחייבות את המוטב השיפוטי.

נראה כי אין חולק כי מדיניות העונשה הנווגת במקרים של התפרצויות לעסק מלמדת על טווח עונשה רחב, הנובע מנסיבותיו השונות של כל מקרה וمرة, לרבות השאלה אם הנאשם התפרץ לעסוק לבדו או יחד עם אחרים, אופן ההתפרצויות, אם ההתפרצויות היוו מתחכם או מתחם התפרצויות, האם מדובר בתפרצויות בודדות או בסדרת ההתפרצויות, האם נעשה שימוש בכלים, מהות הרכוש שנגרם בפועל, הנזק שנגרם בפועל, הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם, העברות הנוספות שבוצעו ועוד.

על דרך הכלל, מצאו בתמי המשפט לנכון להטיל עונשי מאסר לתקופות מגוונות, בהתאם לכל נסיבות המקרה וניסיבותו האישיות של הנאשם שעמד לדין, לצד רכיבי עונשה של מאסר מוותנה, קנס ופיצוי.

noch כל האמור, בהתאם לעקרון ההלימה ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בבחירה העבירות, מידת אשמו של הנאשם ומדיניות הנווגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות דין נع מ-8 ועד 18 חודשים מאסר בפועל ועונשה נלוית.

שעה שלא מצאתי כל הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, ואף אחד מהצדדים גם לא העלה טענה לכך, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם.

בגישה העונש המתאים לנאים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בבחירה העבירות, ובמסגרת זו מן הראי לחת את הדעת לשיקולים הבאים -

הפגיעה של העונש בנאים ומשפחותו - הנאשם בן 38, נשוי ואב לילדה בת 5 שנים ובני הזוג מעוניינים בהרחבת המשפחה. אביו של הנאשם סובל ממחלות שונות (לא נתען כי הנאשם הוא המטופל בו). משפחתו של הנאשם תומכת בו, אולם, למרבה הצער, עד כה לא הצליחה לעמוד את דרכו העבריתנית.

בעקבות מעשיו, ביום 24.4.2024 נעצר הנאשם, והוא מצוי מאז במעצר עד תום ההליכים, כשהתנאי המעצר אינם קלים, עקב הנסיבות בבית המעצר בתקופה זו, כפי שתיאר הנאשם בדבריו.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאציו לחזור למוטב - הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה בבית המשפט וחסר זמן שיפוטי ניכר. במסגרת הליידי המעצר לא התקיימו כל הליכי שיקום.

עbero הפלילי של הנאשם או העדרו - עbero הפלילי של הנאשם הוא מכבד וככל 15 הרשעות קודמות, ומתפרש החל משנת 2005 ועד לשנת 2023. במהלך השנים הוטלו על הנאשם מאסרים בפועל פעמים רבות, והוא ריצה גם תקופות מאסר ממשמעויות של 12, 15, 16, 22 ו-30 חודשים (לפי חישוב שערכה ב"כ המשasma, במהלך חייו הבוגרים שהוא הנאשם מאחריו סורג וברית 115 חודשים במצטבר).

עbero הפלילי של הנאשם כולל מגוון עבירות בתחום הרכוש, האלימות והסמים, אך באופן ברור, שיש הרשעותיו الأخזרנות הן בעבירות רכוש בלבד, כולל התפרצויות למגורים לבצע עבירה, קשרת קשר לעשות פשע, הסגת גבול פלילית, החזקת מכשירי פריצה, הסתרות לבניין לביצוע פשע וגניבה.

הרשעות האחרונות של הנאשם היא מבית-משפט השלום בתל אביב [מ-ת"פ 1277-06-22](#) בגין עבירות של סיוע להתרצות למגורים, גניבה בצוותא, קשרת קשר לעשות פשע והחזקת כלי פריצה לרכב חדש מאי 2022.

ביום 17.4.2023 ניתן גזר דין בהליך הנ"ל, בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, והוטלו על הנאשם 15 חודשים מאסר בגין ימי מעצרו, כולל פעלת שני מאסרים מותנים בני 6 ו-8 חודשים שהיו תלשים ועומדים נגדו בחופף. כן הוטלו על הנאשם 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר, שלא עבר את העבירות בהן הורשע, כמשמעותו על תנאי זה הוא בר הפעלה בתק ש לפנינו וכן תשלום פיצוי.

ה הנאשם השוחרר ממאסרו על פי גזר הדין הנ"ל בחודש יולי 2023, ובחלוף 9 חודשים בלבד, עבר את העבירות נשא תיק זה.

מכאן כי הסנקציות שהוטלו על הנאשם למשך השנים, ובכללם עונשי המאסר בפועל ועונשי המותנה שבמהלך הופעלן, כולל בגזר הדין האחרון, וכן המאסר המותנה שהושת עליו בגזר דין זה שהיא תלוי ועומד נגדו בעת ביצוע העבירות, לא היה בהם די כדי להרטינו מושבו על מעשיו.

יש לזכור כי הנאשם בין דבריו היום וכתענת בני משפטו כי דרך הפשע אינה משתלמת וכי הוא מעוניין להפסיק את הדרך העבריינית בה פסע עד כה, אולם במסגרת ההליך המשפטי הנוכחי כפי שצוין לעיל הוא לא ביקש להפסיק את עניינו לשירות המבחן על מנת שיבחן אפשרות לשיקומו, לא במסגרת הלייד המעצר ולא במסגרת התקיק העיקרי.

כמו כן, גם בהליכים קודמים, בדבריו האחרונים טרם גזר הדין, הביע הנאשם צער על מעשיו והתחייב כי לא ישוב عليهم, אך לדוגמה במסגרת ת"פ 34331-02-14 של בית המשפט השלום בראשון לציון, אמר הנאשם בבית המשפט: "אני מצטער. זו תהיה פעם אחרונה שאגע כנasm". אך גם במסגרת ת"פ 16814-01-17 של בית משפט השלום בראשון לציון, אמר הנאשם לבית המשפט: "אני מבקש סליחה, אני מתביש במה שעשית. בעזרת השם אני אסימ את זה ואשיקם את עצמי".

כעהה מגזר הדין, בית המשפט התחשב בדבריו אלו של הנאשם וצין בಗזר הדין: "ה הנאשם בדברו האחרון, הביע את צعرو וחרטתו על המעשה, והביע תקווה כי בתקופת מאסרו בכלל יוכל להשתקם ולפתח דרך חדשה". לפיכך, אף שגם בהליך שלפני הביע הנאשם חרטה ורצון לשינוי דרכיו, ובכך תומכיםبني משפחתו, לא ניתן לתת לכך משקל משמעותי בಗזר הדין.

נסיבות חיים קשות שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה - לא הובאו לפני בטיעוני ההגנה או בדברי הנאשם נסיבות רלוונטיות לעניין זה.

לאור השיקולים אשר פורטו לעיל, יש להעמיד את עונשו של הנאשם בשלוש העלוי של מתחם העונש ההולם, אך לא בחילוק העלוי.

אשר לאופן הפעלת המאסר על תנאי בין 8 חודשים התלייו וועמד נגד הנאשם - סעיף 58 לחוק העונשין מורה כי עונש מאסר על תנאי יופעל במקרה שהוא מוטל על הנאשם, אלא מטעמים מיוחדים שיירשםו.

שעה הנאשם לא עבר כל הליך טיפול, עונש המאסר על תנאי שהוטל עליו לא מילא אחר התק竊ת הרטעתית אותה נועד למלא ולא הוציאו לפני כל נסיבות אחרות לעניין זה, לא מצאתי טעמי מיוחדים שיצידיקו חיפוי המאסר על תנאי. עם זאת, אתחשב בכך שמהסדר הטיעון וטייעוני ב"כ המשימה עלה כי המשימה הייתה נכונה לחיפוי חלקית של המאסר המותנה.

לענין הקנס והפייצוי, ראוי להטיל קנס בעבירות כלכליות, אך אתחשב בהסדר הטיעון לפי הסכמה המשימה להסתפק בכיספים שחולתו ולא לעתור לקנס. כמו כן, אמץ את סכום הפייצוי כפי שהוסכם בין הצדדים.

סוף דבר

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א) מאסר לתקופה של 14 חודשים.

(ב) הפעלת המאסר המותנה בגין 8 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 1277-06-22 של בית משפט השלום בתל-אביב מיום 17.4.2023 ועד בחופף ובמצטבר למאסר בפועל, אך שורך הכלירצה הנאשם 19 חודשים, ובקיים תקופה מעצרו לפי רישומי שב"ס.

(ג) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, וה הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחררו ממאסר כל עבירה נגד הרקוש מסווג פשע.

(ד) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, וה הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחררו ממאסר כל עבירה נגד הרקוש מסווג עוון, למעט עבירה של החזקת רכוש חדש בגנוב.

(ה) בהתאם לסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, יחולט סך של 14,000 ₪ שנתפסו אצל הנאשם.

(ו) פיצוי למתלון בסך 10,000 ₪, אשר ישולם לא יואוחר מיום 1.1.2025.

המשימה תעביר למרכזי לגבית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, וכן ניתן יהיה לשלומו תוך שלושה ימים גזר הדין באמצעות הדרכים המפורטים באתר האינטרנט של המרכז.

אם הנאשם יביע רצון להשתלב בטיפול במסגרת תקופה מאסרו יימצא מתאים לכך, מتابקש שב"ס לשלומו בטיפול.

ניתן בזאת צו כללי לモציגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז מרכז לוד תוך 45 ימים.

ניתן והודיע היום, ז' תשרי תשפ"ה, 09 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.